

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. ledna 2024 v senátu složeném z Mgr. Petra Sedlářika, předsedy senátu, a přísedících Emy Bolamantové a Jaroslavy Wallové takto:

Obžalovaný

M. [REDACTED] M. [REDACTED]

nar. [REDACTED] v Kladně, bytem [REDACTED], [REDACTED]

je vinen, že

dne 21. 5. 2022 v době kolem 22:15 hodin na 3. km silnice č. 23640 vedoucí mezi obcemi Libušín a Svinařov, okres Kladno, došel poškozenou V. [REDACTED] P. [REDACTED], nar. [REDACTED], a její kamarádku A. [REDACTED] D. [REDACTED], které kvůli jeho nevhodnému osobnímu chování opustily oslavu narozenin, na níž se předtím společně nacházeli, sklonil hlavu a roztáhl ruce a v této poloze opakovaně poškozenou tlačil před sebou a u toho ji přes oblečení osahával na hýždích, stehnech a bocích, za něž ji i chytil ve snaze ji povalit na zem, čemuž se poškozená bránila slovně, kdy na něj křičela, ať toho nechá, odstrkováním obžalovaného a údery do jeho zátylku v době, kdy byl předkloněn a tlačil do ní hlavou, a slovně obžalovaného od působení na poškozenou odrazovala i A. [REDACTED] D. [REDACTED],

tedy

jiného násilím nutil, aby něco trpěl,

čímž spáchal

přechin vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

spolu s přechováním omamné a psychotropní látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku a přechovávání omamné a psychotropní látky a jednu dle § 284 odst. 1 tr. zákoníku, jimiž byl shledán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 24. 6. 2022, sp. zn. 6 T 64/2022,

dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **13 (třinácti) měsíců**.

Dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Dle § 67 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře **6000 (šesti tisíc) Kč**.

Dle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku sestává peněžitý trest ze 40 denních sazeb po 150 Kč.

Dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu **1 (jednoho) roku**.

Dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně **ruší výrok o trestu**, který byl obžalovanému uložen rozsudkem **Okresního soudu v Kladně ze dne 24. 6. 2022 sp. zn. 6 T 64/2022**, jakož se ruší i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný byl přitom obžalobou viněn z jednání spočívajícího v tom, že dne 21. 5. 2022 v době od 20:00 hodin do 22:00 hodin v ulici Smečenská v obci Libušín, okres Kladno, na pozemku rodinného domu č.p. [REDAKCE], na narozeninové oslavě, opakovaně využil nepozornosti poškozené nezletilé V [REDAKCE] P [REDAKCE] a sahal ji přes oděv na hýždě a do rozkroku, čehož zanechal vždy až poté, co mu poškozená sdělila svůj nesouhlas, a dále v době od 22:15 hodin do 22:45 hodin na 3. km silnice č. 23640 vedoucí mezi obcemi Libušín a Svinařov, okres Kladno, došel poškozenou nezletilou a její kamarádku A [REDAKCE] D [REDAKCE], které kvůli němu oslavu opustily, proti poškozené se rozeběhl, objal ji v oblasti pasu, a přestože poškozená s jednáním obviněného projevovala nesouhlas tím, že jej opakovaně udeřila dlaní do zátylku, kousla jej do pravého ramene, odstrkávala jej a nadávala mu, jí sahal na boky, hýždě a stehna, snažil se jí povalit na zem, což se mu nepodařilo, následně stiskl přes tlko její levé prso, které mačkal, pravou ruku se snažil zasunout pod tlko a prso opět zmáčknout, poškozené nezletilé se však za pomoci kamarádky podařilo obviněného odstrčit a z místa utéct, a takto jednal, přestože si byl vědom toho, že nezletilá V [REDAKCE] P [REDAKCE] je mladší 18 let. V tomto jednání byl obžalobou spatřován trestný čin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, po provedeném hlavním líčení však soud dospěl k závěru, že důkazní materiál pro právní kvalifikaci užitou v obžalobě není k dispozici, leč byla prokázána jiná forma trestné činnosti obžalovaného, jehož jednání v souladu s trestní normou celkově vzato nebylo.
2. Obžalovaný k věci vypověděl, že si posuzované události (z většiny) nepamatuje pro jeho tehdejší opilost. O tom, co se mělo stát, se dozvěděl z doslechu až druhý den ráno. Poškozené se omluvil, Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kulíková

našel si ji na sociálních sítích. V hlavním líčení se pak obžalovaný omlouval v podstatě všem, kdož se objevili v jednacím sáhu, a to za to, že tam kvůli němu musejí být.

3. Pošk. V. P. vypověděla, že obžalovaného před posuzováním dnem neznala, šla na oslavu narozenin svědka K. se svou kamarádkou, svědkyní A. D., znala tam jen ji. Odešly z ní na popud chování obžalovaného. Ten jí na oslavě sáhl na zadek, pak jí zadek stisknul a jednou jí sáhl mezi nohy. Doteky obžalovaného byly přes oděv, zezadu, určité povrchově. To, že se to dělo, jí bylo nepříjemné spíše psychicky než fyzicky. Pak je obžalovaný cestou v lese doběhl, rozběhl se proti poškozené (poškozená znázornila, že obžalovaný dělal „letadlo“ s rozpráženými rukama a hlavou skloněnou do půli jejího těla), pořád ji tlačil, a to hlavou do břicha a ona takto pořád couvala. U toho se jí snažil dotýkat, sahal jí na prso, zadek, stehna, ale rozkroku nikoli, doteky byly přes oděv. Na to konto jej poškozená opakovaně udeřila rukama do zátylku, svědkyně D. jej odstrkovala a křičela na něj. Osobně pak obžalovaný poškozenou nekontaktoval, psal jen svědkyni D. něco o tom, že poškozená zmizí, až obžalovaný zjistí, kde je, což bylo to, co jí na celé věci vadí nejvíce. Nepocítovala, že by ji obžalovaný chtěl znásilnit. Poté se poškozená zvýšeně bála, koupila si paralyzér, ve škole jeden den začala plakat a byla celý den nepoužitelná.
4. Svědkyně A. D. vypověděla, že je na oslavě obžalovaný osahával obě s V., pak už jen poškozenou. Dvakrát jí sáhl na zadek, ale bylo to povrchové, poškozená jí pak říkala, že také jí sahal obžalovaný na zadek a i na boky. Z oslavy kvůli obžalovanému odešly předčasně, ale když cestou šla do lesa na malou, slyšela, jak obžalovaný vyběhl a poškozená začala křičet. Když uviděla obžalovaného, byl už u poškozené, která na něj křičela, ať toho nechá a jde pryč. Měl nechat osahávání, chytil ji za boky, přitahoval ji k sobě a snažil se ji povalit na zem, nic u toho ale neříkal. Poškozená se jej snažila odstrčit, moc jí to ale nešlo. Neviděla, že by obžalovaný poškozené měl sáhnout na přirození, poškozená jí pouze říkala, že jí sáhnul mezi nohy, ale jen povrchově. Ze začátku se poškozená po incidentu bála a bylo jí to nepříjemné, pak už to bylo dobré. V lese policii nikdo nevolal, nevěděla v tu chvíli, co mají dělat.
5. Svědek J. K. uvedl, že všichni popíjeli u něj v pergole, obžalovaný byl přítomen od čtyř hodin odpoledne, poškozená se svědkyní D. od sedmi hodin. Věděl, že obžalovaný sáhl na zadek svědkyni D., která jej odstrčila, pak už nic takového nezaznamenal. S oběma se ale bavil o tom, že je dohnal v lese, o něco se snažil, sáhnout na zadek, přesněji svědek nevěděl. Z oslavy obě odešly proto, že se jim nelíbilo, jak s nimi obžalovaný komunikuje.
6. Se souhlasem obžalovaného a státního zástupce soud v hlavním líčení dle § 211 odst. 1 tr. řádu četl výpověď svědka J. J. učiněnou protokolárně před policejními orgány. Tento svědek si na oslavě nevšiml žádného nevhodného chování, později večer se s obžalovaným potkal na kraji Libušína, ale ten neříkal, co se stalo, byl hodně opilý. Věk poškozené odhadl na 17 let, stejně jako měl on sám.
7. Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce soud také ve smyslu § 211 odst. 5 tr. řádu četl znalecký posudek vypracovaný Prof. PhDr. Petrem Weisssem, PhD., DSc., a MUDr. Danou Dufkovou, z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, resp. sexuologie. U obžalovaného nebyla znalci shledána žádná abnormalita ani osobnostního charakteru, ani ve smyslu duševní choroby či poruchy, ani závislostní povahy.
8. Z nahrávky na DVD nosiči a fotografií zde uložených, resp. ve spisu vytištěných soud zjistil vzhled poškozené v době činu na oslavě, jakož i obsah krátké nahrávky pořízené svědkyní D. po cestě z oslavy, na níž není prakticky nic vidět, slyšet je poškozenou, jak křičí, ať na ni (někdo) nesáhá, zatímco svědkyně D. říká, aby přestal.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kulíková

9. Fotografie displeje mobilního telefonu zachycuje zprávu zaslanou prostřednictvím aplikace Snapchat svědkyni D[REDACTED] ze strany obžalovaného, v níž je mj. uvedeno, že odesílatel pochybuje o tom, že odešla z oslavy kvůli němu, když nic nebylo a hroty s ním měla až v lese; a dále že až se odesílatel dozví, kde bydlí, tak zmizí, a že je mu to líto. Dále byl zachycen screenshot zprávy z mobilního telefonu svědkyně D[REDACTED], kde prostřednictvím sítě Instagram obžalovaný psal, aby svědkyně poprosila poškozenou, aby stáhla oznámení, že nemůže mít problémy a ani neví, co dělal. Konečně spis obsahuje též screenshot konverzace téže svědkyně se svědkem K[REDACTED], kdy svědkyně D[REDACTED] píše, že „chtěl nás tady znásilnit“, „fajer furt nabíhal na V[REDACTED]“, ale „už jsou v pohodě doma“.
10. Z protokolu o ohledání místa činu a jeho náčrtku a fotodokumentace soud zjistil místní uspořádání na místě činu (bez bližších upotřebitelných poznatků).
11. Notářský zápis předložený obhajobou za účelem prokázání, že v relevantní době poškozená netrpěla zásadním zásahem do svého života v důsledku jednání obviněného, bylo zjištěno, že poškozená sdílela v této době na sociální síti Instagram větší množství vlastních sexuálně vyzyvavých fotografií nebo videonahrávek.
12. K osobě obžalovaného soud zjistil, že v evidenci přestupků není registrován žádný záznam a opis z evidence Rejstříku trestů neobsahuje žádný zápis z doby předcházející posuzované události, když související odsouzení Okresním soudem v Kladně ve věci pod sp. zn. 6 T 64/2022 je ze dne 24. 6. 2022. Tehdy byl vyhlášen rozsudek, jímž byl obžalovaný shledán vinným trestnými činy ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku a přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu dle § 284 odst. 1 tr. zákoníku, za což byl odsouzen k již vykonanému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin, rovněž již vykonanému peněžitému trestu ve výměře 6 tis. Kč a trestu zákazu činnosti (řízení motorových vozidel všeho druhu) na dobu 1 roku.
13. Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jak jednotlivé důkazy, tak jejich vzájemný soubor, dospěl soud k přesvědčení, že vina obžalovaného byla prokázána v rozsahu uvedeném ve výrokové části tohoto rozsudku (s výhradou popisu, že se obžalovaný v lese při dotírání na poškozenou navíc dotkl ještě i jejího hradla, což však níže rozvedené závěry soudu nikterak neovlivňuje).
14. Co se týče první části jednání obžalovaného, jehož se měl dopustit na oslavě u svědka K[REDACTED], jednalo se dle názoru soudu o jednání nanejvýše nevhodné, nespolečenské a dětinské, nicméně nepřekračující mez trestní normy. Bylo prokázáno zejm. výpovědí poškozené, částečně i výpovědí svědkyně D[REDACTED] a okrajově výpovědí svědka K[REDACTED], že obžalovaný měl na poškozenou a zčásti i svědkyni D[REDACTED] sahat, přestože šlo o doteky nežádané a neočekávané. O tom není důvodu pochybovat, když svědkyně s poškozenou odešly z oslavy poměrně brzo, před ostatními, a shodně to odůvodnily tím, že je obtěžovalo chování obžalovaného. Na oslavě nebyl prokázán žádný násilný prvek či hrozba takovým počinem, které jsou však znakem základní skutkové podstaty trestného činu znásilnění dle § 185 tr. zákoníku. Rovněž charakter doteků obžalovaného na těle poškozené, na něž byla obžaloba zaměřena, ovšem nenasvědčuje tomu, že šlo o sexualizované jednání ve smyslu § 185 tr. zákoníku, což platí i pro jednání obžalovaného, které bylo prokázáno v lese mezi Libušínem a Svinařovem, jež už ovšem, byť jinak, trestným bylo.
15. Pokud jde o povahu doteků obžalovaného, pak soud považuje za podstatné, že jeho plácnutí či stisknutí hýždí poškozené i sáhnutí do rozkroku byly *cumulative* doteky přes oděv, letmé, povrchové, bez snahy o napodobení kopulačních pohybů, dráždění vnějších pohlavních orgánů poškozené apod. To vyplynulo přímo z výpovědi poškozené a nikdo jiný o opaku ani okrajově nesvědčil. Obžalovaný u toho nic neříkal, nijak se nevyjadřoval, nebylo z čeho usuzovat na to, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kulíková

by mu nad rámec obtěžování šlo o vlastní pohlavní uspokojení (neřkuli uspokojení poškozené). Obžalovaný byl stejně jako poškozená i svědkyně D. [redacted] oděn, po celou dobu nebylo nikým zachyceno, že by se sám jal jakýmkoli způsobem pohlavně stimulovat v souvislosti s tím, jak se choval k poškozené (či snad svědkyni D. [redacted]).

16. Tato skutková zjištění však mají i právní konsekvence. Ne každé jednání, při němž dojde ke kontaktu ruky předpokládaného pachatele a některé části těla poškozené osoby, byť častěji vystavované případným sexuálním praktikám, představuje formu pohlavního styku. V aplikační praxi je pohlavním stykem rozuměn lecjaký způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby (soulož, felace a mnoho dalších, i méně frekventovaných praktik užitých při spáchání trestného činu znásilnění), ale všem je jim společné – a to je třeba mít za prokázané při závěru o naplnění znaku skutkové podstaty spočívajícím v „pohlavním styku“ – to, že jde skutečně o jednání, jež má za cíl uspokojit pohlavní pud pachatele. K tomuto závěru ovšem po provedeném hlavním líčení nebyl důkaz snesen. Jak uvedeno, oba hlavní aktéři, obžalovaný s poškozenou, byli oblečení (být to samo o sobě ještě nemusí znamenat, že nejde o snahu o pohlavní styk), ruka obžalovaného ani v jednom případě nejevila snahu dostat se pod oblečení poškozené, nic není známo ani o jeho vlastním pohlavním puzení, jednání obžalovaného bylo chvilkové v tom smyslu, že jakmile se poškozená na oslavě ohradila, zanechal jej; a stejně tak na cestě v lese nebyly prokázány o nic intenzivnější zásahy do sexuální integrity poškozené. Obžalovaný své počínání ani jakkoli verbálně nedoprovázel – což opět automaticky neznamená, že nešlo o snahu o pohlavní styk, leč ani izolovaně, natož v souhrnu právě vyjmenovaných zjištění, nelze spolehlivě uzavřít, že obžalovaný chtěl docílit sexuálního uspokojení.
17. Stranou není možno ponechat ani to, že sama poškozená v hlavním líčení popsala, že na místě samém neshledávala, že by ji chtěl obžalovaný znásilnit. Což je tvrzení znovu korigovatelné tím, že subjektivní hodnocení poškozené nemusí předznamenávat týž závěr soudu, ovšem případný opačný závěr není o co opřít. Faktem zůstává, že doteky obžalovaného na různých místech těla poškozené proběhly, jejich charakter formy coby pohlavního styku ale prokazatelný není.
18. To tedy ovlivnilo popis skutku i právní kvalifikaci, kdy první část jednání obžalovaného uvedená v obžalobě nebyla do popisu skutku v rozsudku zahrnuta, zatímco druhá část objektivního jednání obžalovaného, tzn. kontaktování poškozené v lese po odchodu z oslavy, v rozsudku své místo nalezla, a to v souvislosti s právní kvalifikací jednání obžalovaného ve smyslu trestného činu vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku.
19. V této části posuzovaného děje totiž přibyl k nepřiměřenému jednání obžalovaného další prvek, který již trestněprávně relevantní je, a to akt násilí proti tělu poškozené. Třebaže se jedná o násilí spíše méně výrazné intenzity, nelze ignorovat, že obžalovaný tím, že v pozici „letadla, které ne a ne přistát“, již působil proti tělu poškozené. Tlačil ji a ta v důsledku toho couvala, jak částečně i demonstrovala v hlavním líčení, kde též znázorňovala, jak do obžalovaného nacházejícího se v oblasti jejího břicha z hořejšku bila rukama, aby ji nechal. Taková obrana ovšem musela mít důvod, aby bylo proč ji uplatňovat, a nátlak obžalovaného na tělo poškozené je již dosti dobrým vysvětlením této části skutkového děje. Krom toho svědkyně D. [redacted] přímo pozorovala, že se obžalovaný snažil poškozenou, již i chytal za boky, svalit na zem, takže o násilnickém aspektu jednání obžalovaného v této fázi děje nelze mít jakékoli pochybnosti.
20. Toto počínání obžalovaného dle provedeného důkazního řízení ovšem nebylo samoučelné. Obžalovaný současně s ním opět několikrát na poškozenou svévolně sahal (aniž by zároveň byla prokázána motivace uspokojením pohlavního pudu obžalovaného – opět šlo o kontakt dvou plně oděných osob bez snahy o intimnější formu kontaktu na tělem/s tělem toho kterého z nich, bez slovního doprovodu naznačujícího sexuální přesah, bez intenzity jen povrchních doteků neoprávněných k nepochybným závěrům o snaze o pohlavní styk), k čemuž bylo jeho fyzické Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kulíková

působení na poškozenou prostředkem. Neboli z hlediska právní kvalifikace nutil poškozenou násilím, aby strpěla jeho doteky na různých částech těla, čímž naplnil všechny znaky skutkové podstaty vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku.

21. Tyto závěry mohl soud učinit při stávajícím rozsahu dokazování a jako nadbytečné zamítl návrhy obhajoby na doplnění dokazování výslechy dalších svědků přítomných na oslavě u svědka K [REDAKCE] neboť stěží by bylo možno očekávat podrobnější popis jednání obžalovaného od nich než od poškozené, potažmo svědkyně D [REDAKCE]. K důkaznímu řízení pak soud uzavírá, že závažnějších závěrů nenačerpal ani ze zpráv zaslaných svědkyni D [REDAKCE] obžalovaným, nad rámec toho, že příliš poučení z prodělaných kauz k němu neproniklo.
22. Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému, jenž porušil společenský zájem na svobodě rozhodování člověka, přitěžuje, že je mu trest ukládán hned za tři trestné činy, neboť se ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku jedná o trest souhrnný za veškerou sbíhající se trestnou činnost, jíž se dopustil před vyhlášením rozsudku v citované věci zdejšího soudu pod sp. zn. 6 T 64/2022.
23. Na druhou stranu obžalovanému významně polehčují jeho zachovalost v době před posuzovanou trestnou činností a to, že se jí dopustil ve věku blízkém věku mladistvého (v době činu primárně posuzovaného ve věci pod sp. zn. 6 T 64/2022 bylo obžalovanému 18 roků a 1 měsíc, ve věci pošk. P [REDAKCE] pak stále ještě 18 roků a 8 měsíců). Lze tedy konstatovat, že namísto je ukládání trestu stále ještě výchovného charakteru, který má obžalovaného odradit od toho, aby si znovu počínal protizákonně, když v opačném případě se vystavuje hrozbě uvěznění na dobu 13 měsíců. Ta byla vyměřena ještě při dolní hranici zákonné trestní sazby, jíž byl obžalovaný ohrožen (6 měsíců až 4 roky odnětí svobody dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku) s ohledem na převažující význam polehčujících okolností, ale nemohla se nalézat na dolní hranici či bezprostředně u ní za situace, kdy trestní počínání obžalovaného spočívá v pluralitě různých úmyslných trestných činů (nutno podotknout, že vesměs spáchaných v nejtěžší formě zavinění, přímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku).
24. Zkušební dobu podmíněného odsouzení pak soud vyměřil rovněž v dolní polovině zákonného rozpětí jednoho roku až pěti let, neboť obžalovaný byl před činem zcela bezúhonným. Avšak ani zde není možno pohybovat se v samém spodním pásmu zákonné sazby, protože obžalovaný se opakovaně projevil jako mladík dosti nezdrženlivý, lehkovážný a troufalý, což soud vedlo k tomu, že zkušební dobu formoval s ohledem na již do určité míry zvýšenou potřebu jeho chování a jednání na svobodě kontrolovat.
25. Rovněž byla do výroku o trestu převzata bez dalšího ta část z rušeného výroku o trestu, jíž byl obžalovanému uložen již vykonaný trest peněžitý a trest zákazu činnosti, jelikož oba tyto druhy trestu bezprostředně souvisejí s trestnou činností řešenou v předešlém (a tedy soud nikterak jejich konkrétní výměru nyní nenavyšoval) řízení, za niž je momentálně trest rovněž ukládán.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Je-li rozsudkem ukládána majetková trestní sankce, poškozený Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kulíková

může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Kladno 11. ledna 2024

Mgr. Petr Sedlařík v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kulíková